

### ירמיה פרק ב'

- |   |  |
|---|--|
| <p><b>7. ושערו חרבו מאד</b></p> <p>א. החרב שלו תגדל מאוד</p> <p>ב. יהיה בעולם סערה וחורבן גדול</p> <p>ג. תהיה עצירת גשמים, יסגרו שערי שמים, ויהיה יובש מאוד.</p> <p>ד. יעמדו שערות ראשם מרוב חרבות של אויבים.</p> <p><b>8. עליו ישאגו כפירים</b></p> <p>א. נביאים יוכיחום לשוב.</p> <p>ב. רשעים מישראל יאימו על הנביאים שלא יוכיחום</p> <p>ג. מלכי אומות יאימו על ישראל</p> <p>ד. על חורבן ישראל יבכו הנביאים</p> <p><b>9. ואנכי נטעתך שורק</b></p> <p>א. נטעתך מענפי גפן משובח</p> <p>ב. אני נתתי בך יצר הרע (שורק ומפתה)</p> <p>ג. בניתי לך בית המקדש (ע"ש ניסוך היין)</p> <p>ד. הבאתי אתכם ונטעתי אתכם בארץ ישראל מקום גפן ותאנה</p> <p><b>10. כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נכתם עונך</b></p> <p>א. אם תעשו תשובה יתכפר לכם העוונות</p> <p>ב. התשובה לא תועיל להסיר כתם העון</p> <p>ג. אם תחזרו בתשובה, א"כ העוונות יהפכו לזכויות (נכתם כמו כתם אופיר - זהב)</p> <p>ד. אם תכסו את העבירות ולא תשובו, הנה לפני הכל גלוי וידוע.</p> <p><b>11. לשוא היכיתי את בניכם</b></p> <p>א. בחנם היכיתי בניכם, שהרי זה לא גרם לאבות לשוב.</p> <p>ב. בחנם יסרתי את הבנים, שהרי הבנים לא הבינו להטיב מעשיכם.</p> <p>ג. מדוע תתלוננו על עונש יסור הבנים, וכי לא בשביל העונות נענשו, וכי בחנם היכתי.</p> <p>ד. בגלל שעבדתם אלילי שוא, לכן הכיתי את בניכם.</p> <p><b>12. גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים</b></p> <p>א. מצוות ציצית שעשיתם היה ממון גזל שגזלתם אביונים</p> <p>ב. גם שכלפי חוץ הראתים כאילו מקיימים כל המצוות (ציצית שקולה כנגד כל המצוות) אבל יודע אני שרוצחים הייתם אביונים עם לבישת הציצית.</p> <p>ג. על בגדיכם היו כתמי דם של אביונים חפים מעוון שאתם הרגתם, בגלל שהוכיחו אתכם.</p> <p>ד. אביונים שמתו ברעב מפני שלא נתתם להם צדקה, הרי הדם בתוך כנפיך. (הממון שבכיסך)</p> | <p><b>1. זכרתי לך חסד נעוריך</b></p> <p>א. זכרתי מעשי החסד שעשיתם בצעירותכם.</p> <p>ב. זכרתי את החסד שעשיתי לכם ישראל כשבחרתי אותם לי לעם.</p> <p>ג. זכרתי את החסד שעשיתם שהלכתם אחרי במדבר והאמנתם בי.</p> <p>ד. זכרתי את החסד שעשיתם אחד לחבירו כשהייתם במדבר.</p> <p><b>2. וילכו אחרי ההבל ויהבלו</b></p> <p>א. ישראל הלכו אחרי ע"ז ונעשו בעצמם הבל שאבדו חשיבותם</p> <p>ב. הגויים שהלכו אחרי ע"ז נעשו בעצמם ע"ז (כמו המן)</p> <p>ג. מי שהולך אחרי תאוות העולם, מאבד ריח תורה ונעשה הבל</p> <p>ד. נתנו מבטחם במלכי גויים ולכן בטלה ממשלתם.</p> <p><b>3. ולא אמרו איה ה' המעלה אותנו מארץ מצרים</b></p> <p>א. כשבאו עליהם מלכי הגויים למלחמה לא התפללו אל ה'.</p> <p>ב. כשבאו עליהם מלכי גויים למלחמה לא הטיחו דברים כלפי מעלה איה ה', אלא אדרבה ציפו לישועתו.</p> <p>ג. ישראל הלכו אחרי ע"ז ולא עשו חשבון נפש, איך נעבוד ע"ז ואיה ה' שהעלנו מארץ מצרים, כלומר איך לא נלך אחרי ה'.</p> <p>ד. אפילו בשעה שעבדו ע"ז לא שכחו את ה' שאמר אנכי ה"א אשר הוצאתיך מארץ מצרים.</p> <p><b>4. ארץ ערבה ושוחה</b></p> <p>א. ארץ מדבר ומקום גומות ובורות</p> <p>ב. במישור שיש שם שיחים</p> <p>ג. ארץ שפירותיה ערבים וכולם מדברים עליה</p> <p>ד. ארץ של ערביים ארץ נמוכה</p> <p><b>5. ותופסי התורה לא ידעוני</b></p> <p>א. הרשעים שתפסו את החכמים ושמם אותם בבור לא ידעו את ה'.</p> <p>ב. חכמי התורה לא רצו לדעת ולהכיר רוממות ה'</p> <p>ג. הנדיבים מחזיקי התורה, בעצמם לא עסקו בתורה</p> <p>ד. תלמידי הישיבה לא שקדו על לימודי ולא השיגו ידיעת התורה.</p> <p><b>6. ועמי המיר כבודו</b></p> <p>א. ישראל הגדילו כבודם (כמו את ה' האמרת היום)</p> <p>ב. ישראל הגדיל כבוד שמים</p> <p>ג. ישראל החליף כבודו, נתבטל כבוד ישראל</p> <p>ד. ישראל החליפו את אלוקים שהוא כבודם בע"ז</p> |
|---|--|

